

Okénko

farností Nový Jičín, Šenov u N.Jičína,
Kunín, Libhošť, Hukovice.

1

únor
2004

DUCHOVNÍ SLOVO

o. Przemyslaw

*Moji drazí,
leden to je takový zvláštní čas, kdy ještě žijeme tajemstvím Vánoc – příchodem Vtěleného Slova v Ježíši Kristu – Spasitele, který je Bohem mezi námi, a zároveň vstupujeme do společné modlitby za jednotu všech křesťanů. Je krásné a jistě bohulibé, když vnímáme potřebu sblížovat se s našimi bratry a sestrami z jiných církví. Společně se snažíme překonávat všechno, co nás od sebe vzdaluje, setkávat se před Boží tváří a prosit za dar jednoty, ale zdá se stejně důležité, ne-li důležitější, každodenně usilovat o naši jednotu v rodinách, ve společnostech, ve kterých žijeme, v naší farnosti. Není velkým problémem jednou za rok přijít na ekumenickou bohoslužbou, ale jak je někdy těžké a problematické nacházet cesty k tomu, kterého Hospodin postavil svým rozhodnutím hned vedle mne v manželství, na pracovišti, v kostelní lavici nebo v celém farním společenství. Ať příklad Krista, který rezignoval ze své božské povýšenosti a sestoupil k nám, bude pro nás – jeho následovníky - výzvou k sestoupení z našeho trůnu mého já a hledání cest k nalezení Já mého bratra, mé sestry, kteří jsou blízko mne, na vzdálenost vztažené ruky, ruky podané Druhému, jako znamení daru Božího míru.*

HODNOTÍME UPLYNULÝ ROK

Připravil Antonín URBAN

Stalo se již tradicí, že v prvním čísle našeho Okénka se ohlížíme spolu s otcem Aloisem za rokem uplynulým a současně se ptáme na to, co můžeme očekávat v roce letošním.

Otče, můžete nejprve připomenout změny v duchovní správě v minulém roce? Dají se v tomto směru očekávat další změny?

V minulém roce 2003 nebyly žádné změny v duchovní správě. Jestli lze očekávat změny v tomto roce – nevím. Ví to Pán Bůh a určitě nějaké změny v diecézi plánuje o.biskup.

Duchovní růst se nedá jistě změřit statistickými čísly. Můžete přesto vyjádřit čísla některé skutečnosti, které se čísla dají vyjádřit?

Jako v minulém roce najdete v tomto čísle Okénka statistická čísla, která toho hodně nenapoví o skutečném životě naší farnosti. Koho zajímají, určitě je v čísle nalezne.

Kolik dětí a mládeže vlastně navštěvuje náboženství a kdo všechno pomáhá při její výuce?

Pokud jsem to počítal, tak v N. Jičíně navštěvuje výuku náboženství asi 105 dětí. Potěšující je, že se nám zvětšily řady katechetů. Kromě Gabky z Šenova učí letos Libuše Svobodníková a začala Anička Kyselá především učit nejmenší a náboženství v Šenově. V Kuníně je asi kolem deseti dětí a učí opět Petr Říha ze

Sedlnice. Tradičně pomáhá i jáhen Antonín, tentokrát pouze se středoškoláky.

Důležitou přípravou do života je setkání se snoubenci a jejich příprava na manželství...

Tato příprava probíhá opět první čtvrtky v měsíci na faře v N. Jičíně pro celý děkanát pod vedením manželského páru. Jedno setkání je s psychologkou paní dr. Davidovou z Kopřivnice. Na setkání přichází většina připravujících se párů v děkanátu a to je potěšující. Tato příprava je určena i těm, kteří ještě nezamýšlejí se brát, a přesto hledají správný směr ve svých vztazích. Určitě by bylo potřeba zvětšit základnu připravujících manželských párů. Je to výzva pro všechny manžely, kteří by chtěli naplňovat své evangelizační a misijní poslání takovýmto způsobem.

K prohlubování víry pomáhají i setkání různých společenství. Kde vidíte jejich hlavní přínos?

U nás v N. Jičíně momentálně jsou čtyři společenství na faře. A to společenství mužů a společenství žen, které se střídají vždy ve čtvrtek od osmi večer, které vede P. Prze-

myslaw a pak společenství mládeže po večerní mši sv. v pátek, kde se otvírá Katechismus katol. církve a střídá se toto setkání s modlitebním setkáním, jak adoračním v kostele na První pátek tak setkáním růžencovým. A nesmím zapomenout na „nejstarší“ společenství nad Písmem sv. ve středu od 16.45 hod, kde končíme četbu knihy Genesis. Společenství jsou jistě potřebná, ale ne nutná. Mohou pomáhat na cestě víry tomu, kdo do společenství přichází a sám chce pomáhat i druhým, kteří také společenství vytvářejí. Je nutno si uvědomit, že jedna společenství vznikají a druhá se vytvářejí, podle potřeby. Základním společenstvím je farnost, ve kterém by měl každý nalézt své místo. A ve farnosti nejzákladnější společenství je rodina. Pokud tato společenství dobře fungují, pak ty další se vytvářejí lehčeji a také plní dobře svůj úkol – být kvasem a solí pro ostatní. Jestli je v této chvíli dostatek společenství nemohu posoudit. Možná, že by jich mohlo být více, ale pro ty, kteří touží být v nějakém společenství si myslím, že momentální stav je dostačující.

V církvi mají své nezastupitelné místo i nemocní a trpící ...

Jsou to sloupy každé farnosti, o které se může farnost opřít a ví, že nezklamou. Jejich oběti a modlitby vyprošují to, co farnost potřebuje, a tak jsou užiteční pro dobro nás všech. Chtěl bych tady poděkovat jak

jáhnů Antonínovi, tak Antonínovi Urbanu, kteří donášejí nemocným pravidelně v neděli sv. přijímání. Je to dobré znamení, že naše farnost nezapomíná na ty, kteří se nemohou zúčastnit bohoslužeb v kostele, a že jim je takto nablízku v jejich utrpení skrze Pána Ježíše ve sv. přijímání.

Můžete nám, otče, říci, z čeho jste měl v uplynulém roce v duchovním životě farnosti největší radost?

Určitě z farních táborů, které se daří. Je to dobré znamení, že je dostatek těch, kteří po prvních průkopnících dále pokračují, myslím ve vedení těchto táborů, a pak, že děti mají o tyto tábory zájem a že se jim líbí. Tyto tábory jsou velmi důležité proto, aby se naše děti znaly v prostředí, kde často zůstávají osamoceny se svou vírou, svědectvím víry a hlavně životem podle víry, který může být pro ně někdy těžký. Dalším velmi milým zážitkem byla pouť naší farnosti do Zakopaného k Fatimskému mariánskému centru a k P. Marii Ludžiměské.

A smutek?

Těžko se dá říci smutek. Smutek není od P. Boha. Jistě by bylo mnohé, co by se mohlo zlepšit při dobré vůli nás všech, ale pokud se to má uskutečnit, pak je nutno se za to hlavně modlit. To je má zkušenost z poslední doby, že pouze lidskou snahou mnohé se nezmění. Je nutné všechny obavy a úzkosti svěřovat každodenně Pánu.

Co nového můžeme, otče, očekávat v letošním roce?

Určitě to bude vyvrcholení Stře-doevropských katolických dnů v Mariazell v Rakousku, kam, věřím, mnozí pojedeme na pouť osmi národů, což by mělo být 22. a 23. května letošního roku. Pak za týden, v sobotu 29.5, by měl o. biskup navštívit farnost Kunín, kde by měl mít mši sv. na poděkování za obnovu kunínskému zámku. V Novém Jičíně přivítáme o. biskupa v sobotu 4. září, kdy je pozván na zahájení slavnosti našeho města. Při té příležitosti bude mít mši sv. ve farním kostele v N. Jičíně.

Ke správě farnosti patří i to hmotné...

S přehledem hospodaření jednotlivých farností jste byli seznámeni v poslední den starého

roku a tento přehled byl vyvěšen i na nástěnce v kostele. Jen bych chtěl vysvětlit, jak došlo k dluhu farnosti v N. Jičíně. Stále jsme hodně investovali do oprav našich kostelů, a přitom jsme nevraceli farnosti Hukovice, co jsme měli. Věřím, že se to vše během roku vyrovná. Bohužel opět budeme pokračovat v opravách kostela N. Trojice a také budeme muset dodělat opravy v Hukovicích, což nebudou malé položky. Doufám, že ti, kteří by toužili po sociálním zařízení pro farní kostel, ještě počkají do dalšího roku, protože asi na to nebudou prostředky.

A co byste přál našim farníkům?

Hodně trpělivosti mezi sebou navzájem, umění si vždy odpustit a jít dál k naplňování Kristova evangelia a jeho království již v tomto světě.

ROK 2003 V ČÍSLECH

otec Alois

Statistické údaje o úkonech duchovní správy

Děkanát Nový Jičín	NJ	HUK	KUN	ŠEN	LIB
Počet udělení svátosti křtu žadateli ve věku					
do 1 roku	23		1		
od 1 do 7 let	7				
od 7 do 14 let	1				
Sv. přijímání za rok	55000	250	3400		
Prvních sv. přijímání za rok	13		3		
Počet sňatků ve farnosti s civilní platností					
mezi katolíky	9				

<i>mezi katolíkem a křesťanem</i>	1				
<i>s nepokřtěným</i>	9		1		
<i>Splatněných sňatků ve farnosti</i>	1				
Počet osob, jímž bylo uděleno pomazání nemocných					
<i>individuálně</i>	170	1	10		
<i>při společné bohoslužbě</i>	75		15		
<i>Pohřby do země</i>	25	1	10		
<i>Pohřby kremace</i>	33				
Počet mší s nedělní platností celkem za rok					
<i>slavených v neděli ve farním kostele</i>	112		52		
<i>slavených v neděli v jin kostele nebo kapli</i>	52				
<i>sobotních mší s nedělní platností</i>	52	12			
<i>Mší pro děti a mládež celkem za rok</i>	43				
Počet bohoslužeb slova nahrazujících mši s nedělní platností (kán. 1248 §2 CIC)					
<i>konaných v sobotu</i>		40			
Obvyklá úhrnná návštěva všech bohoslužeb s nedělní platností v celé farnosti					
<i>ve farním kostele</i>	750	12	80		
<i>v ostatních kostelích nebo kaplích</i>	70				
<i>Seminaristů diecézních z farnosti</i>			1		
Společenství dospělých					
<i>Počet dospělých</i>	15				
<i>Počet skupin s knězem</i>	2				
<i>Počet skupin bez kněze</i>	1				
Společenství mládeže					
<i>Počet mladých</i>	10				
<i>Počet skupin</i>	1				
Počet mladých, kteří mají systematickou katechezi					
<i>v tomto společenství</i>	10				
Počet filiálních kostelů a kaplí na území farnosti, v nichž se alespoň jednou za rok slaví mše sv. nebo bohoslužba slova s nedělní platností:					
<i>ve vlastnictví církve</i>	3				
<i>ostatních</i>	1				

LITURGICKÉ OKÉNKO

Otec Alois

Nyní pokračujeme v poznávání mše svaté pozdravem.

Pozdrav

Po znamení kříže kněz pozdraví lid. Při pozdravu stojí obrácen k lidu s rozpjatýma rukama. Na pozdrav kněze odpovídáme slovy: „**I s tebou.**“

Pozdrav je přirozeným začátkem každého shromáždění, setkání. Pozdravem vyjadřujeme svůj vztah k druhým a také jim přejeme dobro - např. Dobrý den. I gesto má při pozdravu svůj význam, např. podání ruky, zamávání.

Zde se však nejedná o obyčejné shromáždění, ale je to shromáždění ve jménu Ježíšově. Ježíš je přítomen ve shromáždění věřících — „**kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich**“ (Mt 18,20). Pozdrav kněze není jen přáním, aby byl Bůh s námi, ale je ujištěním, že Bůh je teď přítomen. Pozdravem kněze si uvědomujeme tuto přítomnost Pána. Kristus je také přítomný v osobě kněze. Proto lid odpovídá „**I s tebou**“ — přeje knězi a zároveň ho ujišťuje o tom, že Pán je s ním.

Pozdravy známe nazpaměť, posloucháme je proto automaticky a často na ně nemyslíme. Kněz může užít jeden ze 4 pozdravů:

1. „**Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a společenství Svatého Ducha at' je s vámi se všemi**“.
(Tento pozdrav je vzat z 2 Kor 13,13 — Sv. Pavel takto zakončuje svůj list křesťanům v Korintě.)
2. „**Milost a pokoj od Boha' našeho Otce' i od Pána Ježíše Krista at' je s vámi se všemi**“.
(Tímto pozdravem začíná sv. Pavel většinu svých listů — např. Řím' 1 Kor, 2 Kor, Gal...)
3. „**Milost Ježíše Krista, našeho Pána, pro nás... (narozeného, ukřižovaného, vzkříšeného, oslaveného) at' je s vámi se všemi**“.
4. „**Pán s vámi**“.
(Také biblický pozdrav). Biskup místo pozdravu „**Pán s vámi**“ říká: „**Pokoj Kristův at' je s vámi**“, nebo: „**Pokoj vám**“.
(Je to pozdrav mrtvýchvstalého Ježíše.)

Všechny tyto pozdravy nám ukazují, že původcem vší milosti a pokoje je Trojjediný Bůh Tuto milost a pokoj přejeme i druhým. Po pozdravu může celebrant stručně uvést věřící do právě začínající mešní liturgie. Toto uvedení má vyústit do kajícího úkonu.

EKUMENICKÉ OKÉNKO

připravil Antonín URBAN

Každoročně v prvním čísle našeho časopisu se seznamujeme s ostatními křesťanskými církvemi v našem městě. Připomínáme si tím ekumenická setkání v měsících lednu a únoru. Tentokrát jsme o rozhovor poprosili nového kazatele církve ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE Radka Kocyana..

Pane kazateli, Vaši církev jsme představili v našem časopise již v březnu 2002. Mohl byste přesto připomenout stručně základní body Vaší víry?

Jako protestantská církev se řadíme ke společenstvím navazujícím na reformační snahy, tzn. návrat k biblickému poselství, které jako inspirované Boží slovo je plným, dostačujícím a jediným základním pravidlem víry a života. Věříme v trojjediného Boha, který je naším Stvořitelem i Spasitelem. Osobní vztah s Ježíšem Kristem je základem a cílem naší víry. Na základě bibl. učení o víře, obrácení a znovuzrození člověka vnímáme otázku rozhodnutí se pro Boha jako svobodnou volbu člověka, učiněnou na podkladě informací, které nám Pán Bůh o sobě ve svém Slovu podává. Přestože naprosto přijímáme učení o Kristově milosti, která je jediným zdrojem spasení člověka, přijímáme také Boží zákon, včetně čtvrtého přikázání o svěcení soboty, jako Bohem darované pravidlo života

vyjadřující Jeho charakter a vůli pro náš život. Věříme také v brzký a viditelný Kristův druhý příchod, který bude ukončením dějin hříchu a nastolením nového života, jak to popisuje kniha Zjevení 20. a 21. kapitola. Tolik asi, co se týče zákl. bodů naší víry.

Modlitebnu máte na Suvorovově ulici. Jak dlouho je již zde Vaše církev? Byla před tím v našem městě na jiném místě?

V Novém Jičíně se adventisté scházeli už za první republiky. Samostatný sbor, na ulici Revoluční, byl ovšem utvořen až po druhé světové válce. Zde se věřící scházeli až do zákazu v padesátých letech, kdy nám byla modlitebna zabavena. Poté se scházeli v bývalé židovské synagoze, kterou zpravovala husit-ská církev a nakonec, dříve než byla postavena současná modlitebna, se určitý čas věřící scházeli v soukromí.

Před dvěma lety jsme hovořili více o

Vaší církvi jako celku. Můžete nám nyní přiblížit více místní církev v Novém Jičíně?

V Novém Jičíně se schází k pravidelným bohoslužbám okolo sedmdesáti věřících. Kromě sobotních shromáždění se setkáváme i během týdne k tzv. modlitebním shromážděním, schůzkám mládeže, dětí a rodin. Setkáváme se také s lidmi, kteří studují Bibli a poznávají Pána Boha. Během roku také organizujeme i jiná setkání, jako např. přednášky, výlety, dovolené, tábor dětí, setkání klubu zdraví, soc. aktivity apod. Základní organizační jednotkou církve je místní sbor, který si ze svého středu volí zástupce pro jednotlivé oblasti života sboru. Tito pak tvoří tzv. výbor sboru, který napomáhá organizovat mnohé aktivity, ať už pro samotný sbor nebo pro lidi kolem nás. Je složen ze staršího sboru, ved. diakona, ved. misie, ved. dětí atd., kteří včetně kazatele tvoří tento výbor. Kazatel nemá výsadní postavení, ale jeho úloha je spíše podpurná. Na základě učení o duch. darech se každý věřící snaží obohacovat druhé v oblasti, které je mu blízká a přináší mu radost.

Jak prožíváte Váš sváteční den – sobotu?

Sobota je pro nás dnem, ve kterém se Stvořitel a Spasitel sklání ke svým dětem, aby s nimi prožil nádherné, celodenní společenství, jak o tom svědčí 2. Moj 20 kap. A 5. Moj

5.kap. Přesto, že Bůh je se svými dětmi stále, tento den sám vyhradil k intenzivnějšímu setkání. V sobotu dopoledne míváme zpravidla bohoslužbu, která zahrnuje studium Bible pro děti i dospělé, poté následuje kázání z Božího slova. Odpoledne se setkáváme ke vzájemnému sdílení se, k různým přednáškám, procházkám anebo navštěvujeme potřebné. V dnešní uspěchaném světě je tento den společenství s Bohem i lidmi úžasným balzámem a požehnáním.

Naši kněží působí i v okolních obcích. Jak velkou oblast zahrnuje Váš sbor? Působíte i v jiných sborech?

Do mé působnosti spadá sbor v Novém Jičíně, včetně jeho okolních obcí, sbor v Koprivnici a skupina ve Štamberku. Snažíme se také pracovat v Příboře, Studénce.

Problémem v dnešní společnosti zahleděné na materiální statky je oslovení mládeže. Můžete se s námi podělit o Vaše zkušenosti z této oblasti?

Oslovení mladých lidí není v dnešní době skutečně jednoduché.

Sám mám nejlepší zkušenosti z toho, když samotní mladí lidé, kteří svůj život odevzdali Kristu anebo Krista poznávají sami různými způsoby, oslovují jiné mladé lidi. Uvědomuji si také, že mladí lidé hledají funkčnost a autentičnost prožívání, a zde mnohdy jako věřící selháváme.

Jaká je Vaše péče o staré a nemocné?

Kromě péče, kterou zajišťuje rodina, pomáhají starším a nemocným i diakoni, kteří jsou pro tuto práci obdařeni a na pravidelných setkáních diakonů i školeni pro kvalifikovanější péči. Na Moravě funguje také v Malenovicích u Zlína pečovatelský dům, který byl zřízen pro ty, o které nemá kdo pečovat.

Tak jako katolíci jsou činní především v Charitě, adventisté působí v Adře. Můžete nám přiblížit tuto organizaci a její působení v Novém Jičíně?

Posláním ADRY je poskytovat pomoc všem potřebným bez rozdílu rasy, pohlaví, náboženského vyznání nebo pol. příslušnosti. Klade si za cíl poskytovat rychlou a efektivní pomoc při krizových situacích, které jsou důsledkem živelných katastrof, rasových nebo pol. problémů a zároveň zmírňování jejich následků. Procuje také v osvětové činnosti mezi dětmi a mládeží, která má za cíl výchovu k soc. citění, boji proti rasizmu, náboženské nesnášenlivosti, a to v jakékoli formě. Zde v Novém Jičíně ADRA ve spolupráci

s městem spravuje azylový dům a dům pro matky s dětmi, které poskytují útočiště v nouzi rodinám, matkám s dětmi a opuštěným osobám. Organizujeme také několikrát do roka veřejné sbírky, jejichž výtěžek směřuje na pomoc potřebným.

Jaký je Váš vztah k ostatním křesťanským církvím?

Náš vztah k jiným církvím je vztahem bratrským. A i přes určité věroučné rozdílnosti se snažíme také o hledání cest k sobě. Žel, že v letošním roce jsme se z důvodů mého zanedbání společné domluvy nezapojili do aliančních bohoslužeb jako jedna z pořádajících církví. V pozadí není žádné stranění se, ale moje chyba zapříčiněná množstvím práce a aktivit, které mi přibyly. Na minulém působišti – na Karvinsku jsme měli spolu a ostatními pastory a faráři velmi dobré vztahy a věřím, že tomu bude i zde.

Jaký je vztah k věcem veřejným? O Vaší církvi se traduje, že je před veřejným životem uzavřená.

Ano, jsme určitým způsobem uzavření, a to především co se týče politické působnosti, která je ve spojitosti s křesťanskou působností velice „ošemetná“ a spojená s mnohými spory. Nicméně zastáváme a usilujeme, ať už v celosvětovém či národním měřítku, o nekompromisní stanovisko ve věcech práva a spravedlnosti, svobody, apod. Vyjadřujeme se k veřejným záležitostem a snažíme se

pomáhat zvláště v oblasti sociální a zdravotní. Jelikož však v naší republice nepatříme mezi početné velké církve, není vždy tato angažovanost tak patrná a viditelná. Jako občané státu se snažíme být, tam kde žijeme, občany dobrými, usilujícími o společné blaho.

Pane kazateli, Váš předchůdce pan Kloda odešel. Můžete nám prozradit kde nyní působí?

Gustav Kloda, který v Novém Jičíně působil devět let, nyní působí ve třech sborech v Třinci.

Můžete nám také něco prozradit o sobě?

Novojičínsko je mým druhým místem, kde působím jako kazatel CASD. Spolu se svou manželkou Romanou, která je učitelkou v místní zvláštní škole, máme dva chlapce – Jakuba a Ondřeje. Naše práce nás mnohdy velice vytěžuje, ale o to více radosti nám přináší. Ani já, ani manželka jsme nevyrostali v adventistické rodině, manželka dokonce ani ve věřící rodině. Když

jsme po revoluci poznali církev adventistů, došli jsme na základě studia Bible k přesvědčení, že její učení odpovídá biblickému poselství. Sdílíme však názor mistra Jana Husa, který řekl: „Od počátku svého studia jsem učinil jednu zásadu, že kdykoliv poznám správnější názor, ihned upustím od svého méně správného, a pokorně a radostně přijmu názor lépe odůvodněný.“

Můžete se s námi podělit o zkušenosti zážitky či skutečnosti, která Vás vedla k duchovnímu povolání?

Když jsem se rozhodl k nastoupení na VŠ strojní, pocítil jsem intenzivní Boží volání skrze několik zvláštních zkušeností. Proto jsem se rozhodl pro tuto cestu a doposud toho ani trochu nelituji. Naopak, jsem moc rád, že z milosti mého Spasitele mohu být tím, kým jsem a moc si přeji, aby milost, kterou mi projevil a stále projevuje, nebyla přijata nadarmo.

Závěrem poprosíme o Vaše přání, vzkaz našemu společenství a tomuto městu.

Chci každému popřát mnoho zdraví, spokojenosti a Boží vedení v nadcházejícím roce. Přeji nám všem, aby naše křesťanství bylo živým a autentickým společenstvím, nesoucím tomuto světu radostné poselství o zachraňující milosti a lásce Boží.

Z FARNÍ KNIHOVNY

připravuje p. Knytl

Když se zlé věci stávají dobrým lidem.

H. S. Kushner, vydalo nakladatelství PORTÁL

Název knihy vystihuje její obsah. Napsal ji židovský rabín, vychází jen ze Starého zákona, hlavně z knihy Jób. Kniha vede čtenáře k zamyšlení, jaké je řešení křesťanské. Jeden příklad za všechny. Pro křesťana neexistuje náhoda, všechno v jeho životě má svůj význam. Leon Bloy to vyjádřil dosti hrubě. „Náhoda je bohem pitomců.“ A Bloy nebyl povrchním křesťanem.

ODPOVÍDÁME NA VAŠE DOTAZY

Odpovídá otec Alois

Otázka: Zajímalo by mě, jaké jsou hodnosti kněží od nejnižšího k nejvyššímu.

Hodnostem kněží říkáme služby nebo, jak se dříve říkalo úřady. Je potřeba rozlišit dvě věci. Rozdílnost, která se děje na základě přijetí **svátostného kněžského svěcení**, které má tři stupně – **biskupský, kněžský a jáhenský**. Tyto stupně se liší plnější účastí na jediném kněžství Ježíše Krista, a to svátostným způsobem. **Jáhen** přijímá svěcení ke službě, a to je nejlépe vidět v tom, že nemůže proměňovat chléb a víno v Kristovo Tělo a Krev, nebo přesněji nemůže sloužit mši svatou a dále nemůže rozhřešovat od hříchů ve sv. zpovědi. **Kněz a biskup** jsou svěcení, aby vytvářeli presbyteriát – tedy kněžstvo schopné přinášet oběť Kristovu na oltáři a rozhřešovat od hříchů. **Biskup**, protože má plnost svěcení, může udělovat svěcení ve všech stupních a je také řádným udělovatelem sv. birmování v západní církvi. Kněz je tímto řádným udělovatelem birmování ve východní části naší církve a mimořádným v naší západní části.

Kromě toho ovšem může být každý svěcený ustanovován do jednotlivých služeb neboli úřadů. A to je ta druhá věc. Běžně je to **služba farního vikáře**, kterému se u nás říká **kaplan**. Je to kněz, který pomáhá svému faráři

v duchovní správě větší farnosti a je mu podřízen. **Farář** je vlastním představeným farnosti a je nazastupitelný. Bez něho totiž nelze hovořit o plnohodnotné farnosti. Zpočátku je farářem dočasným, kterému se říká administrátor a může být běžně přesunut. Později se stává farářem, který si libuje v určité stálosti. Je ve farnosti delší dobu a nelze jej jednoduše přeložit. Ve farnostech, kde není ustanoven farář pro nedostatek kněží, je ustanoven farář jako **exkurendo administrátor**. Tedy dočasný správce někde z jiného místa. Myslí se místa, kde je ustanoven farářem a tam také bydlí. Pak je to **venkovský vikář** neboli u nás **děkan**, který má pod sebou několik farností, které tvoří děkanát neboli vikariát. Děkan je jmenován biskupem na pět let, může být znovu potvrzen nebo odvolán. Má svého zástupce **místoděkana**. Jeho úkolem je, že jménem biskupa vizituje jednou za rok všechny farnosti, jak jsou vedeny po stránce pastorační a ekonomicko-správní. Kněz může být také jmenován **kanovníkem** nějaké kapituly u určitého význačného kostela, a to buď u katedrály nebo jiného kostela. Pokud je v místě kostela, pak je **kanovníkem řádným** nebo může být pouze **čestným** v jiném místě. Kanovníci byli dříve takovou radou biskupa při vedení diecéze a společně se modlili kněžské modlitby – breviář v kapitulním kostele. Jejich dnešní úkol je především liturgický, aby se starali o slavnostní a příkladnou liturgii v kapitulním kostele. Dříve také dávaly návrhy na nového biskupa, nebo po dobu nepřítomnosti biskupa spravovali diecézi. Dnes má biskup na to zvolené zástupce z řad kněží – kněžskou radu a sbor konzultorů pro tyto záležitosti. Jinak kněz může být zástupcem biskupa ve věcech výkonné moci a takovému se říká **generální vikář**. V určitých oblastech plně zastupuje jménem biskupa samotného biskupa. Biskupský vikář má svěřenu jen určitou oblast, např. školství nebo pastoraci.

Jinak v církvi existují také kaplani v tom smyslu, že mají zvláštní pastoraci např. **kaplan v armádě** nebo **kaplan pro mládež**. Většinou nemají farnost. Starají se o určitou vybranou skupinu věřících.

NAPSALI JSTE NÁM

Služba v nemocnici

Jarmila Gleňová

Chtěla bych Vás seznámit se službou v nemocnici, o které bych obyčejně nemluvila, ale musím. Potřebujeme ochotné ženy a muže, kteří by mohli obětovat svůj čas. Služba je jednou za měsíc, a to v sobotu od 13.30 do 17.00 hodin. Spočívá v tom: nachystat oltář, srovnat lavice, projít nemocniční pokoje a nakonec uklidit. První dvě a poslední služby jsou jednoduché a

jasné. Projít nemocniční pokoje je potřebné pro nás pro všechny, kteří se dříve nebo později na nemocniční lůžko můžeme dostat. Procházíte pokoje, zvete pacienty na mši svatou. Těm, kteří nemohou chodit, nabídnete možnost návštěvy kněze se svatým přijímáním až k posteli.

Divili byste se, kolik lidí je šťastných, když se dozví, že tato možnost je. Někde si jen popovídáte, protože nemocní se cítí osamoceni ve své bolesti a jsou vděční za každé milé slůvko, ale také se setkáte i s nepochopením.

Radostné jsou situace, kdy můžete poradit člověku, jak se vrátit k Bohu, co má udělat, kde zajít, aby našel opět správnou cestu.

Po projití pokojů se vrátíte do připraveného skromného prostoru, který je naplněn zvláštní atmosférou, kterou každý vnímá jinak.

Prožijete více než čekáte, každý, kdo službu dělal a dělá, by Vám mohl povídat své zážitky. Jsou velice různorodé a bohaté.

Najdete v sobě kousek odvahy a ochoty pomáhat skutky? Na setkání společenství živého růžence zaznělo, co můžeme konkrétně misijního dělat v naší farnosti. Myslím, že nic lepšího pro potřebné, kterými jsou naši nemocní, nemůžeme dělat. Je pěkné, když nám někdo za tuto práci poděkuje, ale ještě je lepší, když se přidá k nám a konkrétně pomůže. Když nás bude víc, bude tato služba pro všechny větší radostí pro dobro našich nemocných..

Máte-li zájem, můžete zavolat na můj telefon 608/422697

Rozjímání s Ježíšem.

Gleň Josef

*Pane Ježíši já miluji tě,
Jak může otec milovat dítě.
Tvou velkou lásku přijímám,
Když s tebou v duchu rozjímám.*

*Naplnils láskou celou zemi,
Učením svým přiblížil se mi.
Tvůj život ba i úděl tvůj,
Řekl jsi tím, mě následuj.*

*Já chci se řídit tvými slovy,
Když jsi s apoštoly rozmlouval.
Chci by v duši mé nebylo zloby,
Tam kde jsi sil, tam abych žal.*

Charitní klub rukodělných prací.

Anna Golichová

Dne 7. a 14. prosince proběhla výstavka našich prací na faře. Přišlo asi 20-25 lidí. Někteří si naše výrobky jen prohlédli, jiní si něco málo vybrali.

Zájem byl o tmavší rukavice, větší ponožky, ale i soupravu rolák, rukavičky, ponožky na roční dítě. Také se líbily obrázky malované i vyšívané. Rámování je však drahé. Prostírání a dečky na konferenční stůl také našly majitele. Dětem se líbily myšky, loutky na prst a pletení panáčci. Hezké křesťní roušky i pro dospělé jsou i nadále vystaveny každou neděli, také upomínkové pohledy a záložky. Dále jsme zajistili, aby vybraný obrázek Tří králů od pětileté holčičky, po zpracování na počítači a vytisknutí v počtu 2tis.ks, byl k dispozici koledníkům při charitní tříkrálové sbírce.

Obnova Mariánského sloupu v Praze

Marie Ridlová

3.listopadu letošního roku v den 85.výročí stržení sloupu rozběsněným davem (sloup byl darem lidu za osvobození Prahy od Švédů) byla v 15. hodin zahájena slavnost na Staroměstském náměstí. Pokračovalo se uvnitř chrámu sv. růžencem a rozjímáním o životě Panny Marie. V 17.30 hod. pak pan kardinál Miloslav Vlk za přítomnosti mnoha kněží žehnal novou sochu, perfektní kopii sochy původní.

V brožurce „Cesta kamene Mariánského sloupu“ je vše popsáno a vše je dokončeno. Není dovoleno sochu vyzvednout na místě, kde stála přes 250 let. Proto je prozatím vztyčena na konci chrámu – venku. Je jako růže usazena na ocelových traverzách a je překrásná.

Pan kardinál Vlk nám řekl o zvláštnosti a jedinečnosti mariánského sloupu v Praze. Od jeho vzniku r.1648 v soše uctívali Pražané Neposkrvrněné početí Panny Marie. Panna Maria je krásná i na prozatímním místě a lidé přicházející z Celetné ulice na Staroměstské náměstí, mohou se jí obdivovat. Věřím, že její krása obměkčí i srdce lidí, kteří mají moc dovolit ji instalovat na Staroměstském náměstí na původním místě, jež jí právem náleží. Dokud se tak nestane, nemůžeme mluvit, že žijeme v kulturním státě. Nakonec pan kardinál řekl, že nechceme nic konat násilím a poděkoval jednotlivcům i všem členům Společnosti za obnovu Mariánského sloupu.

V 18.00 hodin byla slavnostní mše svatá, celebrowaná kardinálem Miloslavem Vlkem. Překvapilo mě, že tak veliký prostor v kostele Matky Boží před Týnem byl zcela lidmi zaplněn.

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Střípky z Tříkrálové sbírky.

Nový Jičín	158 788,-
Libhošť.....	32 125,-
Kunín	34 214,-
Šenov u N.Jičína.....	35 168,-
Hukovice	6 824,-

Také se stalo: Tři králové zaťukali na dveře. Ozvalo se „Kdo je tam?“ Tři králové zazpívali: „My tři králové jdeme k vám...“ Zpoza dveří se pak ozvalo: „Děkujeme, nejsme doma.“

Co jsme prožili

- ✓ Díky obětavosti dětí, které namalovaly vánoční pohlednice a lidí, kteří si je koupili, jsme odeslali na misijní dílo z Nového Jičína 987.-Kč a z Kunína 308.-Kč.
- ✓ 28.12. pěvecký sbor Ondráš předvedl koncert ve farním kostele.
- ✓ V měsíci lednu, vždy ve čtvrtek, probíhaly v jednotlivých církevních obcích eku-
menická setkání.
- ✓ 3.1. zazněla vánoční vážná hudba ve Španělské kapli. Koncert zajistila jednota Orla.
- ✓ 4.1. se uskutečnil ve farním kostele vánoční koncert dětského pěveckého sboru ZŠ Bohuslava Martinů
- ✓ 11.1. se opět zásluhou jednoty Orla uskutečnil vánoční koncert kostelního pě-
veckého sboru Vítkov ve Španělské kapli.

Co nás čeká

- ✓ 2-4. února ministranské triduum na Bystřičce.
- ✓ 15.února dětský maškarní ples v Orlovně v Loučce. Vstupné dobrovolné.

Krátké zamyšlení

Nejmenší skutek lásky okouzluje Ježišovo srdce.

Sv.Terezie Ježíšková